

DEBAT INDEPENDENTISTA

El Col·lectiu Wilson, indignat contra “la campanya de la por”

Crònica

ÀLEX FONT MANTÉ
BARCELONA

La tardor passada, en plena efervescència del debat polític post 11-S, un grup de sis acadèmics de diferents àmbits van fer un pas endavant i es van posicionar obertament a favor d'una Catalunya estat amb la creació d'un grup que van anomenar Col·lectiu Wilson.

“Vam crear-lo com a reacció d'indignació davant moltes de les afirmacions que s'han fet sobre les conseqüències de l'estat propi”, va explicar Jordi Galí, prestigiós economista de la UPF que en el passat ha sonat com a candidat al premi Nobel. Segons Galí, aquestes afirmacions només s'entenen “com a part d'una campanya per generar por i amenaçar la població”. Des del seu naixement, el Col·lectiu Wilson ha

estat actiu a través de la seva pàgina web, però no va ser fins ahir que es van poder presentar en societat, ja que els seus membres estan repartits per diferents països del món.

El primer cop junts

“Fins fa cinc minuts, els sis mai havíem estat tots junts”, va admetre Galí a l'inici de l'acte, ja que la immensa part dels contactes que tenen els membres del grup són per via electrònica. Es van reunir a l'auditori del Cercle d'Economia, que omplien empresaris. Entre els assistents hi havia Salvador Alemany, president d'Abertis i del consell que assessorava la Generalitat en economia (Carec); Miquel Valls, president de la Cambra de Comerç de Barcelona, i Andreu Mas-Colell, conseller d'Economia. El moderador de l'acte va ser l'exministre del PP Josep Piqué, president del Cercle, a qui en algunes ocasions –especialment durant la intervenció de Xavier Sala i Martín– es va veure clarament incò-

Els membres del Col·lectiu Wilson i Josep Piqué a la presentació d'ahir al Cercle d'Economia. CÈLIA ATSET

Talent
Sis acadèmics de prestigi internacional promouen l'estat propi

mode. No és cap secret que Piqué –que considera “una tragèdia” una eventual secessió– encara no s'ha tornat proindependentista.

Els membres del Col·lectiu van dedicar l'acte a combatre amb arguments i xifres la “campanya de la por”. Per exemple, van afirmar que no hi ha cap base per defensar que les exportacions cauran o que els bancs catalans perdran el seu dret a accedir a la liquiditat que ofereix el Banc Central Europeu (ho podrien fer a través de les sucursals que tin-

drien en països de l'euro) si Catalunya esdevé estat. Sala i Martín, de Colúmbia, va demanar al públic que es preguntés “què passarà si marxem”, però també “què passarà si no marxem”. En aquest sentit, va defensar que Catalunya haurà de pagar la part corresponent del deute espanyol tant si és un estat independent com si segueix integrada a Espanya.

El pagament del deute és, de fet, una de les claus del procés d'independència i una de les forces negociadores de Catalunya. “Si Espanya no volgués negociar, Catalunya no hauria assumir necessàriament la part que li correspon del deute”, va apuntar el politòleg de Princeton Carles Boix. L'economista de la UPF Jaume Ventura va afegir que crear un estat català que repliqui exactament l'espanyol (amb el mateix nombre d'ambaixades i tancs, per exemple) costaria 383 euros a cada català. Acute seguit va recordar que cada català paga 2.251 euros en dèficit fiscal.

Entre el públic, alguns s'ho van mirar amb escepticisme per la “incertesa” al voltant del procés. Els economistes Pol Antràs (Harvard) i Gerard Padro (LSE) van assegurar que bona part de la incertesa la generen les amenaces que es reben. ■